

» Den stærkeste får det, som han vil have det. Så enkelt og simpelt er det, sådan har det altid været - og sådan var det også i 1985.

JØRGEN SAABY, Sundby - i debatten om mulig gravning af moler ved Mosebjergh/Stærhøj

al forsynes
orkorte i indlæg.

Er landets love bare følelser?

Af Jørgen Saaby
Skolebakken 45, Sundby

MOLER: Peter Therkildsen taler om Molerrapport 1985 som "håndfæstede planer". Man fornemmer næsten et sus af Konge, Adel og Rigsdag. Der er imidlertid tale om noget så beskedent som en rapport, hvis hovedkonklusioner både var og er i strid med lovgivningen, og hvor man stiller molerindustrien noget i udsigt, der ikke var lovhjæmmel til.

Det var i realiteten at omgå det faktum, at man vidste, at de anmeldte rettigheder for moler ville udløbe i 2003. Man gik endda så vidt, at man lovede dem adgang til arealer i "Mosebjergh", hvor molerindustrien end ikke har tilkøbt rettigheder! Denne forseelse bliver ikke mindre af, at der var mange, som stod bag og lagde navn - og ikke mindst titel - til. For den rå sandhed er,

at i alle de væsentlige valg, som blev truffet, skete det på baggrund af, at molerindustriens støtter var talmæssigt overlegne i sammensætningen af de udvalg og under-arbejdsgrupper, hvor de reelle beslutninger blev truffet. Den stærkeste får det, som han vil have det. Så enkelt og simpelt er det, sådan har det altid været - og sådan var det også i 1985.

Og værre endnu bliver det, når politikere og offentlige forvaltninger i de efterfølgende 30 år har holdt offentligheden i et jerngreb og bildt den ind, at rapportens konklusioner var "lov", som alle havde at rette sig efter.

Man har dermed i en hel menneskealder formået at kvæle ethvert tilløb til kritiske spørgsmål og røster. Sådan kan bedst beskrives som magtfordrejning.

Ganske opsigtsvækkende og ikke mindre foruroligende er det ydermere, at Peter Therkildsen påstår, at intet er forandret siden 1985 - fraset udvidelsen af strandbeskyttelseszonen. Hvis han ikke har kendskab til - eller aktivt tilsidesætter - de mange og væsentlige ændringer i Lov- og plangrundlag vedrørende råstofforvaltning, som siden 1985 er vedtaget af Folketinget, og hvis han ikke tager udgangspunkt i,

Jørgen Saaby mener, at Peter Therkildsen ikke forholder sig sagligt til de faglige vurderinger i forbindelse med mulig molerindvinding ved Mosebjergh/Stærhøj. Arkivfoto: Peter Mørk

at samfundet på en række afgørende områder er grundlæggende forandret og derfor vægter og prioriterer anderledes i 2016 end i 1985, må dette betragtes som ganske problematisk, når han bestrider en folkevagt tillidspost i såvel kommunalbestyrelse som regionsråd. Fra dette hans spinkle holdningsmæssige fundament går han så vidt som til at beklikke sin egen råstofforvaltning på dens saglighed i sagsfremstillingen i forbindelse med indstillingen om at udtage "Mosebjergh" og "Stærhøj Vest" af Råstofplan 2016. Og når han på dette vaklende grundlag tilmed går så vidt som til at betegne fagligt velunderbygget argumentation fra såvel sine egne embedsmænd som holdningsmæssige modstandere som værende baseret på "følelser og fornemmelser", er dette netop udtryk for mangel på respekt - uagtet han selv mener det modsatte.